

Tuần Báo Vô Vi

17 tháng 12 năm 2023

Số 686

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao chưa trọn hiểu?
- 2) Tại sao phải quy hàng?
- 3) Chấp nhận là phải làm sao?
- 4) Bằng lòng là sao?
- 5) Chấp nhận để làm gì?
- 6) Thực hành bằng cách nào?
- 7) Tại sao phải thức giấc?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Atlantic city, 24-03-2006 10:35 AM Hỏi: Tại sao chưa trọn hiểu? Đáp: Thừa chưa trọn hiểu là hiểu một không hiểu hai. Kệ: Nóng tánh muốn mau khó trọn lành Bình tâm thanh tịnh hiểu cả hai Khó hiểu vì mình không chấp nhận Sửa mình tiến hóa tự quy hàng.	2) Atlantic city, 25-03-2006 10:45 PM Hỏi: Tại sao phải quy hàng? Đáp: Thừa quy hàng là chấp nhận. Kệ : Thương tâm tự thức đạt tâm từ Quy hội tình người duyên Trời độ Nhớ tưởng Trời cao tự thức vô Thành tâm tu luyện niệm Nam Mô.
3) Atlantic city, 26-03-2006 11:00 PM Hỏi: Chấp nhận là phải làm sao? Đáp: Thừa chấp nhận là bằng lòng. Kệ: Thực hành chất phác tâm tự đạt Xét rõ Trời cao nuôi nhân loại Thành tâm thật sự tự tiến hoài Thực hành chánh pháp luyện chẳng sai.	4) Atlantic city, 27-03-2006 1:15 AM Hỏi: Bằng lòng là sao? Đáp: Thừa bằng lòng là chấp nhận. Kệ : Thực hành chất phác tự phân qua Nuôi dưỡng tâm linh hiểu sâu xa Thanh tịnh quân bình tâm đạo đức Khai thông trí tuệ mới thật thà.
5) Atlantic city, 28-03-2006 23:34 Hỏi: Chấp nhận để làm gì? Đáp: Thừa chấp nhận để thực hành. Kệ: Chung vui tiến hóa không ngừng nghỉ Giải tỏa phiền ưu cứu chính mình Uất khí không còn vui không động Khai triển chính mình xây dựng tiến.	6) Atlantic city, 29-03-2006 23:42 Hỏi: Thực hành bằng cách nào? Đáp: Thừa thực hành bằng cách tự tu. Kệ: Thực hành chánh pháp năng tiến bước Cần khôn quy một giải ưu sầu Thân tâm tự thức xây dựng tiến Thực hành tu tiến giải tâm phiền.
7) Atlantic city, 30-03-2006 23:54 Hỏi: Tại sao phải thức giấc? Đáp: Thừa phải thức giấc để cứu mình. Kệ: Hành thông tự thức tự luận bàn Thực hành như Phật không động loạn Tự thức tự tu quy y Phật Thành tâm tu luyện pháp phân huyền.	

Chào Mừng Ngày Giáng Sinh Độ Đời Của
Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
20 tháng 12 năm 1923

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Cứ mỗi độ Đông về, chúng ta nhớ đến sinh nhật của Đức Thầy **20 tháng 12**, bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới vui mừng đón chào ngày Lễ Sinh Nhật của Đức Thầy kính yêu. Năm nay mặc dù Đức Thầy không còn hiện hữu trên mặt hữu vi, nhưng đối với Vô Vi, Đức Thầy vẫn luôn luôn trực tiếp quang chiếu làm việc theo lời di chúc quý báu Đức Thầy đã để lại.

Nhân dịp này, chúng tôi thiết tha kêu gọi tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới hãy cùng nhau ghi nhớ và hân hoan hạnh phúc chào mừng ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy kính yêu. Đây cũng là cơ duyên cho huynh đệ tỉ muội quây quần chung vui, học hỏi và chia sẻ kinh nghiệm tu học trong tinh thần thương yêu tha thứ. Cũng trong cơ hội này, anh em trên dưới một lòng, theo đường hướng vạch sẵn của Đức Thầy, kế hoạch trật tự duy trì và phát dương một cách trung thực những gì Đức Thầy đã chuẩn bị và để lại cho nhân sinh.

Chúng tôi kính chúc tất cả quý bạn đạo được hưởng trọn niềm vui và hạnh phúc nhân ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy.

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 30 (tiếp theo)

...
Càng ngày phần hồn càng trưởng thành trong đạo pháp, thì Quán Thế Âm là người mẹ, Đức Mẹ cũng vậy, rất an tâm cứu độ chúng ta. Chúng ta ở hải ngoại, ly hương trong cảnh đau khổ. Mọi người cũng tự xét rõ rằng tôi rất đau khổ nhưng mà sự đau khổ này lại bù đắp cho tâm linh tôi được có cơ hội thức giấc lấy tôi và tôi tự tu tự tiến. Tự tu là ăn năn hối cải, tu bổ sửa chữa để tiến hóa, để rõ ý Trời, để rõ thiên cơ, sự sắp đặt tinh vi của Ngài để độ tiến nhân sinh chứ không phải một khối người đó làm được việc gì.

Các bạn tu tới ngày nay các bạn còn chưa thấy hồn vía của các bạn. Một số người chánh trị kia, họ đã hiểu hồn vía của họ đâu? Họ chưa hiểu họ là ai làm? Thượng Đế làm chứ gì, Đấng Tạo Hóa điều khiển họ, cho họ có sự sáng suốt để thực hiện những công tác của Ngài muốn. Chứng minh cho các bạn rõ rằng những người hiện tại đang lãnh đạo và điều khiển, chưa hiểu rõ hồn vía của họ. Họ cũng lệ thuộc sự điều khiển của hào quang, ý chí của Thượng Đế mà thôi. Nếu các bạn hiểu được cái này thì các bạn hiểu được thiên cơ. Các bạn hiểu rõ vận mạng của xứ sở các bạn, vận mạng của mọi người cũng chỉ ở trong tay của Thượng Đế mà thôi không có tránh khỏi. Trừ phi các bạn tu xuất hồn xuất vía rời khỏi thể xác này thì gánh nặng của Thượng Đế, của Cha Trời được giảm nhẹ. Mừng cho các bạn được tiến hóa trở về với nguồn cội sau khi học hỏi tại thế.

“Đạo tâm thực triển khai màn”: Các bạn tu, đạo tâm các bạn khác rồi. Trước kia, các bạn lý luận dựa trong kinh sách để lý luận, dùng cái phàm tâm để hành đạo. Ngày nay, các bạn thực triển về điển tâm, về trung tâm bộ đầu khai triển vô cùng tận, khai màn.

“Muôn đường hòa hợp phân ban đạo đời”: Muôn đường đều tiến trong sự hòa hợp là sự sáng suốt. Rõ ràng đạo là gì? Đời là gì? Các bạn sẽ thấy rõ. Cái chuyện hiển nhiên trước mắt mà chúng ta thiếu tâm

linh, thiếu sáng suốt làm sao thấy được Đấng Cha Lành đã thực hiện vì chúng ta, vì vận linh. Cho nên, cuộc sắp đặt để hoàn bị cho quả địa cầu nó rất dài. Thời gian tại thế gian rất dài, dài đằng đẳng. Chúng ta xét lấy ta đã hưởng bao nhiêu năm tại thế. Ăn uống bao nhiêu lần, hao phí biết bao nhiêu vật chất, nhưng mà cũng chưa hiểu mình, chưa về với mình, chưa thức giấc, chưa khai triển, chưa chịu hòa đồng. Còn chấp còn mê.

Chúng ta từ từ tu rồi mới thấy rõ chúng ta đã luân hồi biết bao nhiêu kiếp tại thế để học hỏi. Một cuộc tiến hóa do Thượng Đế sắp đặt, do sự kỳ công tinh vi của Ngài đã cho chúng ta có cơ hội tiến hóa. Bây giờ, chúng ta lại có một phương pháp để hành trì, sửa chữa lấy ta thì chúng ta thấy chúng ta đại phước. Còn biết bao nhiêu người chưa biết được làm sao sửa mình. Bao nhiêu cuốn sách tôi đọc hầu như đã thuộc lòng mà tôi chưa biết tôi. Những thuyết trình gia, lịch sử gia, những giáo sư học biết bao nhiêu sách vở, thao thao bất tuyệt nhưng mà chưa hiểu Ngài là ai? Cũng vẫn ở trong sự vận hành ý chí của Thượng Đế mà thôi, chưa có giải thoát nổi.

Tâm linh thức giấc, nhiều kiếp làm người, nhiều kỳ tiến triển cho đến ngày nay chúng ta còn chưa hiểu chúng ta. Sự chậm lụt đó chúng ta phải chấp nhận, sự lười biếng đó chúng ta phải sửa chữa và tự thực hành để đi tới. Lúc đó, chúng ta mới thấy rõ sự thương yêu của Thượng Đế đã cho chúng ta cố gắng trong một kỳ này để đạt thành mọi sự việc trong tiến triển thương yêu và cởi mở. Để đạt tới nền văn minh siêu phàm của Ngài đã an bài từ từ đến với chúng ta.

Cảm ơn các bạn.

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 11 tháng 4 năm 1970

Đô thị tung hoành tranh giải thưởng
Phồn hoa khích lệ dẫn đo lường
Tu tâm thiên hành nan giao cảm
Thế thái nhơn sinh sanh khắc tường.

Thế gian lắm nẻo lắm đường
Lắm tâm lắm trí lắm gương lắm hình
Sống trong đô thị kết tình
Tranh đua giành giật nhơn quần khổ đau
Thi đua đổi sắc thay màu
Tây tào chung đúc trước sau dung hòa
Đạo hành nơi chỗ lệ hoa
Tâm ta không động mới là người tu
Tiếng ồn kêu réo vu vu
Ngoại thân rung chuyển tâm gù chẳng theo
Tu thời chẳng sợ thiếu nghèo
Ngoại thân chư vật vạy theo làm gì
Công phu giữ đúng giấc thì
Tâm không xáo động gắng ghi điển hình
Chỉ lo tiếp diễn nội tình
Thiên cơ khai thuyết tam tinh thuận hòa
Không lâu khai chuyển gần xa
Mâu Ni xuất hiện mới là thiện tâm
Chớ nên ôm giữ thâm trầm
Tà dần nội loạn khó tầm thiên cơ.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

109. CHUYỆN BÁNH BỘT TRÁU ĐỎ (Tiền Thân Kundakapuva)

Người ta ăn thứ gì...

...
Các người ấy đi đến, mang theo vòng hoa, hương, hương liệu, các món bánh... Còn anh ta chỉ đem theo bánh làm bằng bột trấu đỏ, và nước đựng trong cái gáo dừa. Anh ta đi đến, đứng xa cây dầu đu đủ và nghĩ: “Các vị thần ăn bánh chư Thiên. Thần của ta sẽ không ăn bánh làm bằng bột trấu đỏ này. Sao ta làm phí mất các bánh này? Ta hãy ăn nó đi!”. Nghĩ vậy, anh ta quay trở về. Bồ Tát đứng trên nhánh chĩa ba của cây, nói lớn:

- Này ông bạn tốt ơi! Nếu bạn là người có quyền thế, bạn sẽ cúng dường ta bánh ngon bánh ngọt. Nhưng bạn nghèo khổ, nếu ta không ăn bánh làm bằng bột trấu đỏ, thì ta sẽ ăn cái gì khác được? Chớ làm mất phần của ta.
Nói vậy xong, Bồ Tát đọc bài kệ:

*Người cúng ăn thứ gì,
Thần cũng ăn thứ ấy,
Đem lại bánh bột trấu,
Chớ làm mất phần ta!*

Anh ta quay trở lại, nhìn thấy Bồ Tát rồi dâng vật cúng Bồ Tát, ăn chất dinh dưỡng từ bánh ấy, rồi nói với anh ta.

- Này bạn, vì mục gì bạn cúng dường ta?
- Thưa ngài, tôi là người nghèo khổ. Tôi cúng dường với mục đích nhờ ngài giúp tôi thoát cảnh nghèo khổ này.
- Này bạn, chớ có lo nghĩ việc ấy nữa. Bạn đã cúng dường cho một vị thần biết ơn nghĩa, và nhớ đến các việc làm tốt. Nhiều ghè chứa châu báu được chôn xung quanh cây dầu đu đủ này. Chúng được xếp hàng, cỗ ghè này chạm cỗ ghè khác. Hãy báo cho vua biết, dùng cỗ xe chở tài sản, chất đóng tại sân châu vua. Vua sẽ bằng lòng bạn và cho bạn chức quan giữ kho bạc.
Sau khi nói xong, Bồ Tát biến mất. Anh ta làm như Bồ Tát dặn và được vua ban cho chức quan giữ kho bạc. Như vậy, nhờ Bồ Tát, anh ta đạt được nhiều phúc lợi lớn và khi mạng chung, đi theo nghiệp của mình.

Bậc Đạo Sư kể pháp thoại này xong, liền nhận diện Tiền thân như sau:

- Kẻ nghèo khổ thời ấy là kẻ nghèo khổ hiện tại, và thần cây dầu đu đủ là Ta vậy.

(còn tiếp)

